

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművészen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hiru-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

90. szám.

Brassó, Szombat, augusztus 7-én.

II. évfolyam 1886.

A kolozsvári kiállítás.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara augusztus 26-ától kezdődőleg szeptember 6-áig kiállítást rendez az erdélyrészi, különösen határszéli iparcikkekkel. Kiállítást rendez azon alkalomból, hogy Kolozsvárott ekkor országos vásár és tenyészmarha-kiállítás lesz; hogy ez időtájt Kolozsvár gyűlöhelye lesz közel s távol vidék lakosságának.

A kiállítás tervezetét lapunk mult számában közöltük.

Célja a kolozsvári kereskedelmi kamarának s így ezen kiállításnak: „a vámháboru következtében Romániából kiszorult erdélyrészi iparcikkeket Kolozsvárra és vidékére bővebben ismertetni, azoknak itt új piacokat szerezni s kelendőségüket előmozdítani.” — Célja tehát az, mire ez idő szerint mindannyian törekszünk: segíteni az iparon.

Örömmel üdvözljük a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara kezdeményezését. Kettős örömmel, mert benne nem a külsőségek, hanem a lényeg iránti érzéket látjuk; mert ott az elmélettel összekötött a gyakorlat.

A kolozsvári kiállítás nélkülözni fog minden fényt és külsőséget. Egyetlen célja: bemutatni a közönségnek, hogy mit termel és termelhet a határszéli iparos. Meg akarja győzni a hazai közönséget arról, hogy alig van egy-egy iparcikk, a melyet Erdélyből beszerezni nem lehetne.

A rendező kamara módját fogja találni annak is, hogy ez a kiállítás lehetőleg nagy látogatottságnak örvendjen az anyaország azon közönsége részéről, mely jövőben fogyasztó közönségünket képezendi. És e tekintetben helyre fogja hozni ama nagy mulasztást, melyet a brassói helyi kiállítás rendezői elkövettek, de jóvá tenni sem akarnak, t. i. módot találni arra, hogy az erdélyi iparcikkek men- nál szélesebb körökben nyerjenek elterjedést.

Kettős szükségünk van erre nekünk brassóiaknak, mert a vámháboru következtében leginkább sújtottak mi brassóiak vagyunk.

Épen ezért, bármi szépnak ígérkezzék is a brassói helyi kiállítás, — a miről különben meg vagyunk győződve — annyi tény, hogy nagyobb gyakorlati haszna nem lesz. Pedig lehetne. Utaltunk az utra és módra; nem hallgattak reánk. Sajnáljuk iparunk érdekében.

Annál fontosabb tehát iparosainkra nézve a kolozsvári iparkiállítás, mely kecsegtet azzal a reménnyel, hogy a kiállító nézve gyakorlati haszonnal fog járni.

Érdeklünk parancsolja, hogy mi képezzük azon kiállításon a legnagyobb kontingenst. Mi vagyunk Erdély legnagyobb iparúzó városa. A ki tehát helyesen fogja fel saját érdekeit, az nem fog elmaradni a kolozsvári kiállítástól. Annál kevésbbé, mert ezzel épenséggel semmi áldozat nem jár. 'A szállítást oda és vissza, a kiállítás rendezésének s a tárgyak tűz elleni biztosításának költségeit a kolozsvári kereskedelmi kamara fizeti. Térdija, vagy bármi más néven nevezendő költsége a termelőnek, illetve kiállítóknak nincs.

Minden áldozata abból áll, hogy két heti időre rendelkezésére bocsátja az általa kiállítani szándékolt tárgyat. E mellett még az az előnye is van, hogy a kiállítás egyszersmind árucarnok gyanánt is szolgál, a hol kiállított tárgya el is kelhet, a mi igen valószínű is.

Különös fontossággal bír a kiállítás textil-, bőr- s papir-iparunk számára. Itt vannak a nálunk készülő kitűnő minőségű pokróczok, itt a fapalaczkok (csutorák), itt a kötélverő-ipar, mindmegannyi új fogyasztó piacra szorult.

A kiállítás tárgyai legfőképp azon iparcikkek, a melyek a vámháboru következtében a szomszéd ország piacairól kiszorultak s a melyek a kolozsvári kamara-kertület iparosai által nem állíttatnak elő. Ily iparcikkek pedig nálunk igen nagy számban vannak s különösen a felsoroltak azok.

A kiállítási teendőket városunkra nézve a kereskedelmi és iparegylet vállalta magára. Tette ezt azon biztos tudatban, hogy Brassó megye értelmes iparos osztálya gyorsan fogja felfogni az ügy fontos voltát s azt ahhoz mértén felkarolni, illetve a kiállítók sorában tömegesen részt venni.

Sok időnk már nincs. A tárgyak beküldési határideje e hó 20-ika. Ne gondolkozzunk tehát soká, hanem cselekedjünk. A bejelentési iver a „Brassó“ szerkesztőségében átvehetők. A ki kiállítani akar, vegye át, jelentkezze, állítsa elő gyorsan a kiállítási tárgyat.

A határszéli iparosok köszönettel és hálával tartoznak a kolozsvári iparoskamarának, mely fáradságot s költséget sem kimélve, nyújtja feléjük kezét, hogy segítsen rajtuk.

Viszonozzák ez áldozatkészséget előzékenységgel, vegyenek mennél tömegesebb részt a kolozsvári kiállításon.

Tegye meg ezt különösen Brassó iparosága, — neki kettős érdeke van benne.

Román katonák határsértése. Orsováról aug. 4-éről távirják: Augusztus elsején mintegy 100 oláh fegyveres katona Verciorovából elindulva, átkelt a Bachna patakon és magyar területre lépve, megszállta Bachna jobb partját s a Bachna völgy egy részét. A városi rendőrbiztos az oláh katonai századoshoz ment, hogy a megszállt terület elhagyására bírja, mi azonban nem sikerült. Másnap Degenfeld hadtestparancsnok a járési szolgabíróval kiment a helyszínére.

Orsován a megszállás nagy izgatottságot keltett. A honvédek éles töltényekkel láttattak el. Tettleges- ségre mindeddig nem került sor, mert az oláh katonák esti kilencz órakor elhagyták a magyar területet.

Az oláh katonák állítólag fegyvergyakorlatok közben lépték át a határt, mely versio azonban itt kevés hitelre talál.

Orosz tervek, készülődések. A berlini „Tageblatt“ szerint Oroszország néhány hét előtt megke- resté Romániát, hogy engedje meg az orosz csapa- toknak Románián át Bulgáriába való vo- nulását s ennek fejében kész Oroszország vissza- adni a besszarábiai volt román területet. Románia azonban ezt visszautasította, a mi nem történ- hetett meg Németország, Ausztria-Magyarország és an- golország beleegyezése nélkül. E hir megerősítésre szorul, de némileg emlékeztet hozzá a „Nemzet“ egy nemrég közölt hírére orosz tisztek tárgyalásairól Bukarestben.

A „Soleil“ egy pétervári levele azt mondja, hogy a mig Giers a kormányon van, nem kell há- borútól félni. De miniszter kollegái és a közvé- lemény egy erős áramlata Giers-ellenes hangulat- ban vannak.

Román lapszemle.

Várták, várták a budapesti népgyűlés eredményét. Nem úgy ütött ki, a mint előre kiszámították. Ablak beverés, bolt feltörés, kódobálás, emberhalál, sebesü- lés; mind ez és ezekhez hasonlók szépen elmaradtak. Már akárhogyan ütött is ki, szó nélkül nem hagyják sem a Szurul sem a Bucsecs alatt. A Bucsecs alatt a „Lensonon“ nem bánják, ha tisztán magyarokból ál- lott, avagy nem az a gyűlés. Elég az, hogy Polonyi,

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Hajdan és most.

Teremt' ugy se', ki vagyok békülve!
Pompásan megy nálunk a dolog:
A pisztoly csövében megfér ma már
Igazság, megtorlás és a jog.

Ha vizsály merült fel hajdan,
Összeült a bölcs aréropág;
Nap nap után tanácskozáának,
S az ítéletet éjjel mondták.

Ostoba kor volt, jobb a mai;
Emberszájba' miért a törvény...?
Elvégzi azt a pisztoly is ma,
Nem kell oda titkos fáklyafény.

A fény helyett elég a füst is,
Megkapja útját ugy is a vér.
Egy kis hörgés, egy jankiáltás —
S a jogszolgáltatás véget ér.

Teremt' ugy se', ki vagyok békülve!
Pompásan megy nálunk a dolog:
A pisztoly csövében megfér ma már
Igazság, megtorlás és a jog.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

IV.

A vezeklők.

Mi egy nap az ember életében? Semmi, és na- gyon sok! Esőcsepp, mely tengerbe hullt s vizözön, melybe a mult, jelen és a jövő belefult.

Ilyen vizözön volt az a nap Ósdy grófra nézve, mely a Farkasvölgyben oly véresen végződött. Mikor visszatért reggel Bécsbe, értésére adták neki, hogy grófnak ugyan gróf marad, de ő hercezségének az államkancellárnak nincs többé reá szüksége, s így számítsa magát ezután a bukott nagyságok közé.

— Ez hát a jutalom? ez az önfeláldozás, a hű- ség bére?! — S dühösen vágta a szőnyegre azt az érdemrendet, melynek az elbocsátási okmány sötétse- gébe fényt kellett volna lehelnie.

Ha valakinek, akkor a kormány embereinek bi- zonyára legnagyobb szükségük van az „arany közép- utra“. A kelleténél több épen ugy megárt nekik, mint a kelleténél kevesebb.

Ósdy gróf többet tett, mint a mennyit vártak tőle, s így még azt sem mondhatták róla: „a mór megtette kötelességét, a mór mehet.“

Bukott nagyság volt a szó szoros értelmében, még pedig Lajthán tul épen ugy, mint Lajthán innen.

Bécsi palotájának lefüggönyözték az ablakait, be- zárták a kapuit s egy rövid év elmúltával már azt sem akarták az emberek elhinni, hogy falai között va- laha egy hatalmas ur lakott. Annnyira kihalt abból az élet.

Pedig nem halt ki. Az a néma portás, a ki min- den éjjel tíz és tizenkét óra között hagyja el egy üres kosárral a palotát s kész ételekkel jól megrakottan tér vissza: érdekes dolgoknak lehet szem- és fültanuja. A palota balszárnyának végső részében van egy kis szoba, mely inkább hasonlít valami szegényes kápol- nához, valami apácza czellájához, mint egy világi lény lakásához.

De hát ki mondta, hogy annak a czellaserű szo- bának a lakónéja szereti a világot?!

Egyetlen egy pillantás fehér öltönyére, márvány- hideg arcára, imazsámolyára s arra a merev tekin- tetű szerzetesre, a ki egyedüli társa és pedig hűséges társa a fehérmezű hölgynek: mindent megmagyaráz.

A megtestesült lemondás e nő!

És meg sem az!

Ime az arcz szint kap, a kebel hullámszik, az erőtlen tagokba élet lopódzik, fejét hátraveti, hajfürt- jeit hátrasimítja, szemei fénylenek, felugrik, egy percz alatt ott terem a szerzetes előtt s az örültek hangján kérdezi tőle:

Mégis miért élsz az üldözött élet?

Kaas, Eötvös urakat lelkesen megjelenizte és indítványait egyhangulag elfogadta. A népgyűlésen jelen volt 6000, nem: 15,000, oh nem: 20,000 ember. Már ez még is különös számítás! Így szokta ezt látni a pártérdek. Nem sokat változtat a dolgon, hogy hány ezer volt jelen; a földolog az, hogy „Eljen-t” kiáltott, midőn Eötvös azt mondotta, hogy Magyarországnak nincs császára, hanem királya s hogy a magyar ifjunak a sárga-fekete lobogó s a két fejű sas alá kell esküdni, nem pedig Magyarország jelvényei alá. Miután elbeszéli a szónokok eszejárását, azt a megjegyzést teszi hozzá, hogy nem számítottak arra, hogy mit szól mind ezekhez Germania. Megmondja ő. Azt, hogy Germania nem fog a magyar tulzók fővényére építeni. —

Ilyen körülmények között a budapesti tüntetés minden iparkodása hiában való. Ugyan mit is lehetne építeni fővényalapra? Ezt kérdezi a lenyosor román újság. Felelet: Dacoromániát. Ez bizonyára képtelenebb valami, mint a magyar hadsereg és még is építik azt mintegy félszázad óta pe nisipu azaz: fővényre. Megszűnnek ennek építésével a román sovenisták ide át és tul a Kárpáton, azért mert 50 év óta, mindennap hallják tőlünk, hogy légvárat építenek?

Amott a szurul alatt a független magyar serget magyar subásnak nevezik, melyet a tulzók komolyan vesznek. Szerintők a magyar szabadelvű párt is, bár eszélyesebben de csak úgy érez mint a szélbal. Nyugtalanul várja a budapesti népgyűlés eredményét s midőn megkapja úgy okoskodik, hogy abban tisztán csak magyarok vettek részt; a magyarok nevében beszéltek s ezalatt értik ők a nemzetiségeket, de hiában értik, mert a nemzetiségek sem ott, sem egyebütt nincsenek képviselve s így beszéljenek csak magukról. Ezzel átestek a népgyűlési lázón; mely nem ütött úgy ki, a mint talán várták, hogy kiűssen. A magyar mérsékelt és szélsőpártok ezuttal is meggyőződhetek a felől, hogy a nemzetiségi tulzók készen állnak arra, hogy az általuk felzavart vizben hálászassanak, hogy a szabadelvű kormány megbuktatását tapsviharral fogadják; de aztán velük szemben is még jobban duhajkodnának. A fekete sybilla jóslatát Apponyira csak úgy alkalmaznák mint ma Tiszára hogy t. i. a katonatisztek megfogják sebezni s a harmadik tiszt képtelenné teendi. Ők ugyan is azt hirdetik, hogy ma olyan korszakban élnek Magyarországon, melyben őket nemzetiségűktől megakarjuk fosztani — a ne desnationalisa, — s hogy képteleneknek tartjuk őket törvény által biztosított jogait kivívni.

Hát odaát mi az újság? Az, hogy tombolnak örömben a felett, hogy a vámháboru mennyire tönkre tette az osztrák-magyar monarchiát. Ebben nincs különbség a kormány- és ellenzéki lapok között. Valljuk meg, hogy mi adjuk erre az anyagot, melyet ellenünk felhasználnak. Lesve, lesik lapjainkat, hogy épen ezekből csináljanak fegyvert ellenünk.

Ime a cs. szt.-domokosi bánya, ime a brassói ipar, ime a székelv fakeskedés! Aha! Ugy kell nektek büszke magyarok! Elpusztultok éhen, szomjan! Hozzánk kell, hogy kivándoroljatok, hogy éhen el ne pusztuljatok. Ime az osztrákok készek kiegyezni, de a magyarok nem akarnak. Milyen szép látvány! Ime hogyan szidják, hibáztatják a magyar lapok az osztrák lapokat és megfordítva. Ezt ők lelki gyönyörrel

élvezik s ütök mellüket, hogy ők ezt előre megjósolták, hogy nekik ma sokkal jobban van dolguk mint addig volt, míg a vámszövetség fennállott. Mind ebből pedig csak az öndicsékvés és az czélzat tűnik ki, hogy ők mégis csak megkötnék a szövetséget, de a feltételeket ma is fenntartják, mert lám mi magunk elismertük, hogy Románia nélkül megélni nem birunk. Czenkalji.

Jogtalanságok láncolata.

Brassó megye közigazgatási bizottságának 1885. évi január hó 19-én tartott ülésében tárgyalván Lukhart Oszkár brassói lakos panasza Brassó város tanácsa ellen, már akkor is megjegyeztük gyűlési referádánkban, hogy az ügy oly bonyodalmas s Brassó város eljárása oly igazságtalan panaszossal szemben, hogy az megérdemli a külön tárgyalást, mit meg is ígértünk. Azóta részben térszűke miatt, részben, mert a panaszos és város közötti viszonyt alaposan, akták-ból kellett tanulmányoznunk, nem foglalkozhattunk még az ügygel.

Most előttünk áll huszonkét év története, melyben egy szegény, ártatlan ember áldozata a városnak. Valóban nem érdektelen, minő jogtalanságok eshettek meg Brassóban. Ezért adjuk ezen esetet. kezdve 1864 évvel, melynek végén kezdődik a szomorú történet.

Mielőtt azonban ezt megkezdenők, előre kell bocsátanunk, hogy mi akták-ból beszélünk s minket ennek megírására csak is azon egyetlen ok ösztönöz, hogy bemutassuk, mennyire volt képes az önkény, a jogtalanság menni Brassóban. Teszszük pedig ezt annál inkább, mert bizonyára senki sem vádolhat minket azzal, hogy magyar ember kedvéért teszszűkezt, mert Lukhart porosz ember, tehát nem pártunkbeli magyar. Tehát lássuk a jogtalanságok láncolatát.

Lukhart Oszkár gépészmérnök 1864. év végén telepedvén le Brassóba, itt fényképészeti műtermet akart nyitni. A tanács megtagadta ezt, indokolván azzal, hogy külföldi önálló iparendelést nem nyerhet. Ennélfogva kérelmező az erdélyi udvari kancelláriához fordult. Innen meg is kapta az engedélyt. Időközben azonban varrógépek és optikai tárgyak eladásával foglalkozott. Ezt betiltották neki rendőrileg, mert Brassóban állítólag varrógépeket csak rófs kereskedők, optikai tárgyakat csak üveg kereskedők árulhatnak.

Ekkor Lukhart a petroleum-iparra vetette figyelmét; összevásárolt a várostól fél kilometer távolban telkeket, hogy ott petroleum gyárat építsen. A helyszíni tárgyalásnál, a város megbízottjainak semmi kifogása sem volt az építés ellen. Ámde mikor a hivatalban (Amtskanzlei) a tárgyalásról jegyzőkönyvet kellett volna fölvenni, akkor megtagadtatt a hozzájárulás. (20 év után ismételte ezt a bravourt a városi tanács Quittnerrel. Szerk.) Ámbár a telek fél kilometer távolnyira volt a várostól, illetve az utolsó háztól, az utólagos megtagadás okául a város megfűstölése szolgált. (Pedig most közelebb is vannak a városhoz petroleumgyárak. Szerk.) Szakértők konstataáltak az aggodalom alaptalanságát. Nem használt semmit. Az építkezést rendőrileg beszüntették. Hirtelen fellázadt a félkilométernyire fekvő szomszédság is, felve a megfűstöléstől. (Természetes, hogy ez mesterségesen volt szitva.)

Átkozott a percz, melyben először pillantottam meg a napvilágot s mely kioltá anyám életét; és átkozott, a ki e szívtelen ember kezeire bízott! . . . Mit vétettem a Gondviselés ellen, hogy érző szívvel a lét sívatagjára dobott? Mit vétettem a sors ellen, hogy ifjuságom kincstárát, alig ragyogtak felém gyöngyei, az emberi önzés, az emberi bosszu tengerébe lökte? Mit vétettem én még az emberek ellen, hogy mindenkit megsemmisítenek, elveszítenek, a ki rokonszenvet vagy részvétet érez irántam? . . . Szerettem! ennyi az egész. A vallás azt tanítja, hogy az Isten: szeretet, — s a férgek, kik azzal hivatkoznak, hogy az Isten képére teremtetek s hogy a szeretet hivei: üldözik a szeretetet! Hol rejlik itt az igazság: az igében, vagy az emberek tetteiben? Ki erősebb: a teremő, vagy a teremtmény? Én teljes hittel vagyok az ige iránt s bízom az Istenben. Miért zsarnokoskodnak hát felettem a hitetlenek és az istentelenek? . . . És ha csakugyan él még atyám: hol volt eddig, hol van most, miért nélkülöztem szeretetét, védelmét? Elmén gyöngye, nem képes e kérdésekre megfelelni, s nincs senki, a ki életető balzsamot csepegtetne szívembe, a ki fény sugarat lövelne lelkembe! . . . Gyermekek eltűnt nyomtalanul, atyját a sir röge fedi, gondnokom: gyilkosa boldogságomnak. Senkim sincs. Ez a való, a többi hazugság. . . Oh, ég, mi vár még reám?!

(Folytatása következik.)

A városi tanács a kérdésnek szakértők általi megvizsgálását rendelte el. Sajátságos és egyszerűs mind nagyon érdekes itt azon körülmény, hogy a szakértők bizottságába a város többet rendelt ki, mint panaszos, kinek csak két szakértő kijelölése volt megengedve. A tanács tudta, hogy miért majorizálja panaszos szakértőit. Majorizálta a véleményt is, mely természetesen az ő javára ütött ki.

Lukhart a tanács elutasító végzése ellen fellebbezett a kolozsvári guberniumhoz. Ez elvetette a tanács határozatát, engedélyt adva a gyár forgalomba hozatalára. Másfél évig huzódott ez ügy, míg a gubernium, illetve minister határozata leérkezett. Végre, mikor már minden rendben lett volna, a gyár hirtelen tüzet fogott. A toronyőr nem jelezte a meglehetősen nagy tüzet; csupán véletlenségből más dolgot kapott számára a városi pap. Nem is ment a tűz színhelyére egyetlen lélek sem. Meggyulladt magától. El is aludt magától.

Mely véletlen összetalálkozása a dolognak! a pap épen akkor ad fontosabb dolgot a toronyőrnek, mikor nagy tűz van.

(Folytatása következik.)

Titkári jelentés.

(Felolvastott a »Brassói kereskedelmi és iparegyület« 1886. aug. hó 1-én a városi tanácsház termében tartott első rendes közgyűlésén.)

(Folytatás.)

A csizmadiák és kalaposok számára — fájdalom, legjobb akaratunk mellett sem lehetett még gyakorlati eredményt felmutatni. Ámde ezek érdekében is megtörtént részünkről mindaz, a mi csak lehetséges volt. Emlékiratunkon kívül felíratilag kérvényeztünk egyrészt miniszterelnök-belügyminiszter ur, másrészt kereskedelmi miniszter ur ő nagyméltóságainál állami szállításokért ezek, valamint szabóink részére, kik a vámháboru folytán szintén elvesztették kenyerüket.

Hiszszük, reméljük, hogy segély érkezni fog. A kalaposok számára a segély egy másik neme van még hátra. Ugyanis érintkezésbe tettük magunkat ez irányban is Kolozsvár irányadó köreivel. Megrendeltünk helybeli kalaposoknál egy mintagyűjteményt finom kalapokból. Ezeket kiállítjuk Kolozsváron s ha a kalapok minőség tekintetében versenyképesek lesznek, reméljük, hogy stkerül kalaposainknak is új piacot szerezni. Csakhogy természetesen itt is, mint minden egyes iparágunknál azon első feltétel teljesítése szükséges, hogy t. i. kalaposaink hagyjanak fel eddigi kéziműveikkel s törekedjenek az új piacnak megfelelő árut készíteni. Ezt egyetünk az által kívánja lehetővé tenni, hogy beszerzi a szükséges mintákat s megismerteti azokat az érdekelt iparosokkal.

Papiriparunk emelésére is tett egyetünk lépéseket. Egyrészt felíratilag kérvényeztünk miniszterelnök ur ő nagyméltóságánál, hogy legalább az erdélyi részekben elhelyezett áll. hivatalok ez irányban szükségletei fedeztessenek tőlünk, közvetlen a gyárból, s ugyanily értelemben hívja fel ő nagyméltósága az erdélyrészi törvényhatóságokat.

Másrészt egyetünk a hazafias magyarországi sajtóhoz, ügyünk lelkes pártfogójához fordult, kérve, hogy papírszükségeiteket innen fedezzék, a mennyiben mi ép olyan, esetleg még jobb és semmivel sem drágább papírt szállíthatunk.

Össziparunk emelésére egyetünk feltétlen szükségesnek tartja, a tulmagas vasuti tarifa tetemes leállítását. Ez irányban összehasonlító statisztikai adatokkal felszerelt előterjesztést is tettünk közmunka-és közlek. ügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltóságához, kérve a tarifának Brassó számára leendő oly leállítását, hogy a nyerstermékek ide s az iparcikkek innen élvezhessék e kedvezményt. Csak a napokban érkezett le erre miniszter ur ő exciájának terjedelmes leírata, melyben 350 klm. távolságra 30% szállítási kedvezményt kegyeskedett engedélyezni. A mennyiben azonban ez a versenyképességre felette szükséges szállítási minimumnál még magasabb s az iparos, ki eddig Romániából szerezte be nyersterményeit, még e mellett is 12%-kal drágábban nyeri most a nyersterményeket s ugyanennyivel drágábban szállítja el kész iparcikkeit, egyetünk ujab, számítás alapján, minden irányban indokolt s minden szempontból megvilágított előterjesztést fog tenni közlekedésügyi miniszter ur ő nagyméltóságának, remélve, hogy ő exciája ismert jóakarásával helyt fog adni kérelmünknek. Ha ez sikerül, úgy iparunknak ujabban nagy segítség lesz nyújtva.

A harisnyaszövőkrol sem feledkeztünk meg. Ezeknek mintáit, — mint meglehetősen értéket képviselőket — készpénzen kell beszerezni. Azt hisszük, hogy sikerül ezeknek is piacot találni, nevezetesen hazánk Dunán túli megyéiben és a Bánságban. Ezért egyetünk elküldi ezeket az ottani kereskedelmi és

— Megesküvél, — felel a szerzetes — hogy gyászéved leteltéig lemondasz a külvilágról. Még öt napod van hátra, légy tehát türelmes.

— Öt nap: egy örökkévalóság! Könnyebben átszenvedném, ha nem látnálak. Kérlek, könyörgöm, legalább e kis időre kimélj meg jelelétedtől!

— Még most is gyűlölsz, Sarolta?

— Jobban, mint valaha; s mennél inkább közeledik a kilátásba helyezett szabadulás napja, annál jobban félek tőled.

— Miért?

— Félek, hogy ígéretedet be nem váltod, s ha beváltod is, nincs, aki kiszabadítson a körmeid közül.

— De van!

— És ki az?

— Atyád! . . .

— Atyám? Ki az én atyám? — nyögé a szegény teremtes s imaszékére hanyatlott.

— Öt nap mulva megtudod, — mondá a szerzetes; — addig is legyen kívánságod szerint, én szobámba vonulok.

Alig zárult be a szerzetes mögött a czellaszerű szoba ajtaja, Sarolta felpattant helyéről, összeszorítá öklét s szeme villámokat szórt.

— Átkozott komédiás! — szóla a düh és elkeseredés fojtott hangján. — Csuklyába öltözik s vezekel a multakért, hogy fokozza jelenem keserűségét.

parkamaráknak, úgy szintén a bányagazgatóságoknak remélve, hogy ez uton sikerül ezen iparcikk számára is fogyasztó-közönséget találni.

Egyletünk minden egyes iparmozgalomról azonnal jelentést tett Kereskedelmi Miniszter ur ő Exciájának.

Ujabban is megsürgette a csizmadiáknak adandó áll. szállítást, utalva rá, hogy ezen iparágon egy-két évig másképen segíteni nem lehet, mint állami szállításokkal. Segíteni pedig kell, mert néhány százra menő honpolgár kenyér nélkül állva, kivándorlásra készen áll.

Érintkezésbe tettük magunkat egy első rangu hazai pénzintézettel, hogy az, ha a magas kormány egy-két évre előre adna állami szállításokat, melyek fedezetet a költségvetésben nem találnak, a kincstár számára szállított árut $4\frac{1}{2}\%$ -kal a termelőnek teljes értékében fizesse is ki. Ez biztosítva is van nekünk, már most csak a szállítások kellene. — Addig azonban, míg ezek megérkeznek, kérelmeztünk kereskedelmi miniszter ur ő exciájánál, kegyeskednék a nyomorban sínlódó százakra menő iparosok pillanatnyi segélyezésére egy bizonyos összegű állami segélyt engedélyezni, mely az inségben levők között szétosztatnék.

Mennél nagyobb piac szerezhetése céljából egyletünk mintagyűjteményeket küldött valamennyi hazai kereskedelmi kamarához, kérve ezeket a beküldött mintáknak a kamara területén leendő szives terjesztésére.

A csizmadia-ipartársulatnak egy a társulat által leendő i. segélyeztetésére vonatkozó határozata tárgyában egyletünk maga részéről is külön kérvényezett kereskedelmi miniszter ur ő exciájánál, minek Brassó megye tisztelt alispánja, nagys. Roll Gyula kir. tanácsos ur hasonszellemű felterjesztésével egyetemben bizonyára megleendő eredménye.

(Vége következik.)

Mozgalmak Hétfaluban.

— A négyfalusi első temetkezési egylet. —

A négyfalusi első temetkezési egylet 1880. évi november 7-én kezdi szervezett gyűléseit tartani. Ekkor választotta ugyanis ideiglenes elnökévé az egyesülés kezdeményezőjét Sonka Györgyöt, ki az alapszabály-tervezet módosítására vonatkozó magas min. rendeletet felolvastatván, annak értelmében a megjelölt pontok kiigazítása s a maga útján felsőbb megerősítés alá leendő felterjesztése Magyarósy Ferenczre bízta, ki a gyűlések jegyzőkönyvének vezetését s más írásbeli teendőinek végzését kezdet óta magára vállalta.

A harmadik gyűlés 1880. év decz. 22-én tartott. Ezen gyűlésen, melyet id. jegyző Magyarósy Ferencz hívott össze és vezetett, a jelen volt tagok jegyzőkönyvileg adtak kifejezést meleg részvételüknek s kegyeletes megemlékezésüknek az egyesülés egyik fáradhatatlan munkás előharczosának, Sonka Györgynek bekövetkezett halála felett s helyébe id. elnöknek egyhangulag választják meg Szotyori Ferenczet, a mozgalom egy másik ügybuzgó tagját.

Az 1881. évi jul. 10-én tartott gyűlésen az alapszabályok felsőbb jóváhagyása bejelentetvén, az egylet megalakultnak nyilvánították s tisztviselőit választja meg. Ez uttal elnöknek Magyarósy Ferencz, alelnöknek Szotyori Ferencz cipész, jegyzőnek Gyurka József csernátfalusi közs. vezértanító, pénztárnoknak Kökösi György kovácmester, ellenőrnek Roskuletz János tekintélyes román (jelenleg községi bíró), küldöncnek Szöllősi Ferencz egyhangulag választottak meg, kik az alapszabályok kinyomatásával s a kezelési könyvek s más szükséges eszközök beszerzésével bíztattak meg.

Ugyan 1881. évi augusztus 8-án tartott gyűlésen a megerősített alapszabályok némely pontjainak pótlása hozatik javaslatba, melynek eszközzésével elnök bízta meg. Ezen gyűlés intézkedik az iránt is, hogy az alapszabályokat is tartalmazó s minden tagnak kiadandó befizetési könyvecskék bélyegmentes használatának felsőbb helyen leendő engedélyeztetése iránt a szükséges lépések megtéssenek, mi a következő évben engedélyeztetett is. Ugyancsak ezen gyűlés jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz Kökösi György, Szotyori Ferencz, Gávrus János, Roskuletz János, Albert József és Petrik János egyl. tagoknak, kik az egylet megalakulási küzdelmeiben feltűnő tevékenységet tanúsítottak. Egy későbbi, 1881. okt. 31-iki gyűlésen azon felsőbb rendeletnek tesz eleget az egylet, mely szerint a minap felterjesztett pótlékpontok az alapszabályok közé felveendő s az egész tervezet újra iratván, végleges megerősítés alá terjesztendő.

Az 1882. évi június 12-én tartott gyűlésen törtenek az első elszámolás az egylet addig terjedő bevételeiről és kiadásairól. E szerint volt ekkor az egyletnek tagsági díjakból 303 frt., egy tánczestély jövedelméből 22 frt. 6 kr., egy haláleset alkalmával tagság-

befizetésekből befolyt 18 frt. 60 kr., együtt 343 frt., 66 kr. bevétele és nagyobbára beruházásokra tett 199 frt. 49 kr. kiadása, mely összegben 20 frt. Schröder János egyleti tag halálával utódainak fizetett temetési költség gyanánt szerepel. Tehát tényleg ekkor kezd meg az egylet jótékony működését.

1882. évi október 29-én közgyűlés tartatik, melyen 43 tag vesz részt. Ezen gyűlésen általános örömet és lelkesedést okozott elnök azon jelentése, hogy a végleg megerősített alapszabályok leérkeztek s a tagok száma a 206-at meghaladta, mihez képest ezen időtől kezdve a jogosultaknak temetési költségre 25 frt. az alapszabályok értelmében fennakadás nélkül fizethető. Ugyanez az egylet vagyonának gyarapítására egy Katalin bál rendezése iránt tesznek intézkedéseket, melynek jövedelme előre is egy gyászlobogó alapjára tételni határozottatott.

Egy 1883. március 5-iki és 11-iki gyűlésen a fennebbi tánczestély jövedelméül 52 frt. 2 kr. számoltatott be, melylyel a zászló alap 1882. év végén 77 frt. 8 krban s az egylet alapvagyonra ezen összeggel 349 frt. 16 krban jegyeztetik be. Ugyanezen gyűlés bizottságot küld ki a gyászlobogó beszerzésére s jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz azon nemes szívű egyl. tagoknak, kik részint a fennebbi zászlóalaphoz kisebb-nagyobb pénzadományokkal, részint más uton járultak az egylet anyagi segélyezéséhez. Ilyenekül vannak feljegyezve: Bartha Ferencz kovácmester 5 frt, Gucs János 3 frt, Magyarósy Ferencz 2 frt, továbbá Steitz Jakab, Kohn Sámuel, Fekete József, Roskuletz János, Petrik János (román elemi isk. igazgató, az egylet egyik ügybuzgó vezértagja), Telegdi Sámuel, Kökösi György, Pána Demeter, Stojka Konstantin, Soós Ilyés, Popea Juon, Moldovean Juon, Szotyori Ferencz, Bartalis András, Kovács János, Csopála György, Islik András és Czimbor Sámuel 1—1 frttal; két utóbbi ezen kívül az egylet érdekében tett ingyen fuvarozással is gyakoroltak jótékonyt; Antal Ferencz asztalosmester pedig belépésdíja s egy évi tagsági befizetéseinek elengedése fejében egy kemény ládakészítést ajánlja meg az egylet iratainak s ingóságainak elhelyeztetésére.

(Vége következik.)

Tanügy.

A földrajz alapfogalmai kapcsolatban Brassó megye földrajzával. Az elemi népiskola III-ik osztályában leendő használatra tanítók számára. A brassómegyei kir. tantestület megbízásából és adattal nyomán összeállította Veres Sándor áll. felső népisk. igazgató. Brassó. Nyomatott Römer és Kamernél 1886. Ára? 134 lap Brassó-belváros térképével.

Ajánlva Brassó megye főispánjának mts. betleni gr. Bethlen Andrást urnak.

A napokban ily című könyv hagyta el a sajtót. Vezérkönyv ez a tanítók használatára. Szerzőjének neve sokkal ismeretesebb a megyei földrajzirás terén, hogy sem könyvének jó oldalát, hosszas tapasztalás és helyes didaktikai érzéken alapuló előnyeit fejtegessem. Módszeres helyességéről tanuskodjék a könyv beosztása, szerkezetének vázlatos feltüntetése.

A könyv két szakaszból áll. Az első szakasz az alapfogalmakkal foglalkozik 34 oldalon át, 8. §-ban. Ezeknek megismerésére Brassó városának és környékének geográfiai viszonyai szolgáltatják az alapot; tehát a látókör, látóhatár és világtájak, mint első alapfogalmak a Várhegyről szerzetnek be és állandósíttatnak meg. Az alaprajzhoz az első képzetet egy ideális tanterem rajzban bemutatása adja. A második §-nak a város — belváros — szemléltetése a házsorok, utcák, piac stb. fogalmának begyűjtése és rajzban való állandósítása a tárgya. Ehhez, valamint a következő §-hoz, melyben Brassó külvárosainak, közintézményeinek, nevezetesen épületeinek, gyárainak, telepeinek leírása, szabatos meghatározása fordul elő, igen jó szolgálatot tesz a könyv végén található térkép, mely után bármelyik tanító is könnyen elkészítheti saját községi térképét. Véleményem szerint helyesen tette volna a szerző, ha a tanítónak itt bővebb utasítást ad a térképszervezés eljárása körül, ha a legszokottabb térkép jegyeket, mint a minők híd, épület, rom, templom stb. bármily egyszerű rajzban a szövegben, vagy függelékül feltünteti; a község határának, a megye területének határozatait s az ezeken belül fekvő talajviszonyokat, rétet, erdőséget feltüntető jegyeket később, ezeknek tárgyalásánál mutatta volna be. A következő 4. §. a lakosság főbb viszonyaival, nevezetesen foglalkozásával, vallásával, nyelvvel és a községi élettel foglalkozik. Igen helyesen itt is, valamint a következő pontok után is begyakorló kérdések szolgálnak a már el tárgyaltak állandósítására, megkötésére.

A gyűrűzetes tanmenet eddigi terjedelmének progressiv kielégítésére szolgál a következő pont, melyben a helység határa és a környék van tárgyaltva, míg a következő két pontban ezek attribú-

tumainak részletezése: a sík, az emelkedés különböző változatai, továbbá a víz, forrás, csermely stb. stb. van részletesen leírva. A §. a járást és megyét teritoritás és intézményes fogalom gyanánt mutatja be.

E 32 oldalra terjedő szakaszban a szerző szigorú következetességgel, helyes tapintattal dolgozta fel az elsorolt tananyagot. Mindenütt és mindenben a a tényleges viszonyok szolgálnak a szemléltetés alapjául. Az elvonás, a fogalom alkotás nyelvi kifejezései rövidek, szabatosak. Részemről a földrajz-író ez ágát tartom a legfontosabbnak, a legbajosabbnak, de egyszerűs mind a legháladosabbnak is, a mennyiben ebben és ez által mutathatja be az író paed. jártasságát. Lélektani ismeretét, s hogy ez a szerzőnek sikerült, kitűnik a felosztásból, mely helyes logikai egymásutánban van tartva, s kitűnik ama közvetlenségből, melylyel lélektani ismerete révén a gyermek psych. folyamatát figyelembe vette: szemléltetés, fogalom alkotás, ítélet összeállítás által.

A második szakasz tüzetesen a megyével foglalkozik. A megyét mint általánost, mint egészet tekinteti s meghatározza fekvését, területét, hegy és vízrajzi alakultságát és éghajlatát (9 pont). Majd a megye lakosságának, terményeinek és foglalkozásainak leírásával, talajviszonyaival ipar- és kereskedelmi állapotával ismerteti meg. A 13. §-ban a szerző a községek járasként tárgyalja. Ennyi a második szakaszban foglalt tananyag: az elsőnek realizálása.

A tanmenet itt analitikai — szétbontó, — mi természet is, az első szakasz synthetikai tanmenete bő utasítást adván a tanítónak a „különösről az általánosra“ haladás elve felül. Itt e helyen a megyénél, mint területi egységnél a középpontot természetesen Brassó képezi, képezheti ezt azonban bármely község is a koncentrikus tanmenetnek megfelelőleg. — Brassóval, mint központtal, de úgy is mint a megye székhelyével bővebben, 13 oldalon, foglalkozik a szerző. E várost, ép úgy mint az egyes községeket következő szempontok szerint tárgyalja: fekvése, hegyei — már ott, a hol vannak — határterület kat. holdakban, talajminőség, ásvány-, növény- és állatvilág, foglalkozás, vagyoni állapot, középületek, a községtörténete, jövedelme és kiadása. E szempontok szerinti tárgyalás hű képet adja külön-külön az egyes községeknek s együttesen a megyének s épen ez eljárás emelte e könyvet a szó legnemesebb értelmében a megye monografiájának jellegévé.

Bár röviden — a cél nem is lehetett más — de a megyei földrajzi tankönyv keretén belül — ki-méltóan igyekszik a szerző megismertetni a jelen viszonyokkal s a mult lefolyásával. A könyv tehát, mint vezérkönyv, terjedelmes, melyből kiki saját szükségéhez képest válogathat a tanítás anyagához, azt pótolhatja, vagy rövidítheti. A könyv célja — mint szerző mondja — az hogy legyen miből válogatni. Figyelmes tanító eligazodik belőle, a ki nem ilyen, annak nem lehet könyvet írni.

A könyv alakja csinos, nyomása tiszta. Szerzőnek érdeméül jegyezhetem fel, hogy a hegyek, völgyek, patakok, utak s. t. b. neveinek magyarosítására törekedett, odairván azonban az idegen nyelvű nevet is s így a tanító minden zavar nélkül igazodhatik el azok betanításánál.

Még csak egyet. Biztos tudomásom szerint a szerző minden tiszteletdíjat visszautasított e könyv megírásáért, így a megyei hiv. testületet maga iránt sok időre lekötölte; oly hazafias tény ez, mely nem szorul dicséretre.

Brassó, aug. hava 3-án.

s.

A közönség köréből. *)

A t. közönség figyelmébe ajánlhatjuk

a klastrom-utca 11. szám alatt lévő

férfiruha-üzletet,

mely raktárát ujonnan akarván felszerelni, egy részét kisebb-nagyobb csoportokban a bevásárlási áron alul is eladja. — Valamennyi áru az **elismert első rangu gyárakból** való s ép azért csak tiszta gya pu áru kerül eladásra, mint sima és csikos divatárak, felső-, kabát-, nadrag- s öltönytöveket, valamint női esőköpenyszöveket a jelen nyári s bekövetkező őszi idényre.

Ugyanott raktáron vannak kész ruhák gazdag választékban, melyek részben mélyen a beszerzési áron alul adatnak. — Figyelmeztetjük ez üzletre a n. é. közönséget, hogy szükségleteit most jutányos áron fedezheti itt, a míg a készlet tart.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállalunk a szerk.

Helyi és vidéki hírek.

Kiállítás. A brassói helyi iparkiállítás f. hó 8-án, vasárnap reggel 9 órakor fog megnyitást. A megnyitási ünnepély az iparegylet termében fog végbemenni, melyre a meghívók már szétküldtek.

A kiállítókhoz! A „brassói iparegylet“ választmánya tegnap tartott ülésében a kiállítás megnyitása napjára végleg augusztus hó 8-át határozta meg. E szerint mindazon kiállító urak, kik kiállítandó tárgyaikat eddig még nem küldték be, felkéretnek a tárgyak beküldésével úgy saját, valamint a kiállítás érdekében tovább ne késni. — Brassó, 1886. aug. hó 4-én. A kiállítási elnökség: *Dück József*.

Tűz volt a tegnapi hajnali órában városunkban. A bolonyában levő Ludvig-léle harisnyaszövő gyár udvarában álló szarító csűr és 2 istálló teljesen leégett két lakház pedig megsérült. Derék tűzoltó egyetünk 10 percet az első tűzjelzés után már a helyszínen volt és alig egy perc alatt 4 fecskendőből 5 vizsugar lövelt a javában égett tűzhelyre és csakis ezen buzgó egyeletnek köszönhetni, hogy nemcsak a tűz közvetlen közelében álló házak mentettek meg, hanem az égő istálóból kivezetni lehetett egy lovat és egy tehenet. (Utóbbit egy vasuti hivatalnok vezette ki.) Az épület tudtunkkal a nyugdíjintézet tulajdonát képezi és biztosítva volt. Legtöbb kárt szenvedett a fiatal Ludvig, kinek többek között egy gyönyörű hízó disznója is összeégett. A szegény állatot összeégetve hozták ki a tűzből a tűzoltók.

Baleset. A napokban az alsó várutczában kis baleset történt, mely azonban könnyen végzetesé válhatott volna. A fedett kanális egy deszkáját egy ott lakó posztós gyapjumasás céljából felemeltette s így nyitva tartotta a kanális, melybe egy 5 éves leányka beleesett. A víz a meglehetősen nagy gyermeknek hónaljáig ért s ha gyorssegítség nem jött, a gyermek talán áldozata lett volna a kanálisnak, illetve az illető posztos könnyelműségének. Ez délen 1 órakor történt. Az eset arra indította a gyermek atyját, hogy panaszt emeljen a városkapitányságnál, kérve, hogy vagy őriztessék a kinyitott kanális, vagy vételessék körül korláttal. E kérelem nagyon jogos és méltányos. A közönség megszokta a fedett kanálisokat és észre sem veszi, hogy egy deszka hiányzik. Legutóbb a nagy utcában éjjel 11 órakor is nyitva maradt a kanális. Egy deszka hiányzott s kevés hiba, hogy egy ur bele nem zuhant. Bizunk a városkapitány ur ismert erélyében, hogy ez iránt kellő szigorral intézkedik.

Uj üstökös lesz látható városunkban szeptember elején. — Értjük azon életrevaló új vállalatot, melyet Rozsodai János egy „Brassói magyar képes naptár“ kiadásával megindított. Ez volna az első magyar naptár itt, s midőn csak ezt regisztrálva, jó előre felhívjuk reá magyar polgárságunk figyelmét, egyúttal gratulálunk a fiatal kiadónak új vállalatához s őszintén kívánjuk: vajha a siker lehetővé tenné, hogy az új üstökös ezután is évenként feltűnjön Brassóban!

Uj köszönbánya. A Feketehalomnál fekvő, eddig paragon hevert, kitűnő minőségű kőszén szolgáltató „Thomas“ nevű kőszénbányát megvette Herzfeld és Breuer budapesti társaság, a kik most a telepet teljesen berendezik, hogy annál sikeresebben lehessen aknázni. Az új bánya terméke a helyi kiállításon már be lesz mutatva.

Váltókövetelések biztosítása Romániában. A turnszeverini osztrák-magyar konzul a román törvények szerinti váltó ügyekben engedett biztosítás tárgyában hosszabb jelentést tesz közzé, melyből kiemeljük a következőket: „Ha az osztrák vagy magyarhoni kereskedő váltó alapján Romániában követelését zárlat igénybe vétele mellett érvényesíteni óhajtana, a váltó egy ottani ügyvédre vagy a cs. és királyi konzulátusra forgatmányozandó, minden más esetben pedig a román követség vagy konzulátusi hivatal által hitelesített s román nyelven kiállított meghatalmazás csatolandó. A zárlati és az e körül eljáró ügyvéd díjai, tekintet nélkül a követelt összeg nagyságára, mindössze legfeljebb 72 frankot tesznek ki. Az ottani ügyvédek a zárlat körüli eljárást rendszerint 40 frankért eszközlik: a perek keresztülvitele esetén, kisebb összegeknél a követelés 10 százalékát nyerik ügyvédi jutalmul; nagyobb követeléseknél a jutalom előre állapítandó meg. A konzul megemlíti még, hogy ez idő szerint a kereskedelmi törvény módosítása is szándékoltatik Romániában s ez legközelebb életbe is lép.”

Egy vasuti pénztárnok elfogatása. Karlsruheban szennázciós elfogatás történt. Wenigert, a badeni államvasutak vezér-igazgatóságának főpénztárnokát vizsgálati fogságba helyezték. Az elikkasztott összeg oly nagy, hogy a badeni hivatalos lap egyelőre jónak látja nem is közölni.

Háromezer fogat lopott el lassankint Lilles Gyula bécsi inas gazdájától dr. Herzl fogorvostól. A lopást éveken át üzte egy Medlinszky nevű szintén dr. Herzlnél alkalmazott fogtechnikus segítségével. A napokban a szolga a tömérdek fogat felajánlotta eladásra egy bécsi fogorvosnak, de az gyanakodni kezdett s az ese-

tet följelentette a rendőrségnek. Így került napvilágra a lopás. Lillést és Medlinszkit elfogták.

Ottó bajor király vagyona, melyből most szerencsétlen bátyjának adósságai törlesztetnek, áll a másod szülőtségi hitbizományi birtok összegyűlt jövedelmeiből, az Ottó által élvezett apanage fölősségéből, a II. Miksa király-féle magán hitbizomány kamatából, melyeknek Ottó kizárólagos élvezőjévé lett, és a civilista jövedelmeiből, a mennyiben ezek nem csökkennek a törvényszerűleg köteles kiadások által s a király eltartásának költségei s illetőleg a hercegregens udvartartásai által.

Ingatlanok bírói árverése. Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. évi augusztus hó 11-én d. e. 9 órakor Sekereán Juon Anna és társa ingatlana 1600 frt. kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést bírósági kiküldött kir. közjegyző Nemes Péter fogatosítja. — Valamint ugyan Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. évi augusztus 16-án d. e. 9 órakor Magyar Lidi sz. Rácz hagyatéka ingatlana 2518 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést kiküldött kir. közjegyző Nemes Péter fogatosítja.

A szerkesztő postája

Cassius — Brassó. Nekünk ahhoz a „Cassius“ féle interpellációhoz, — mint személyes ügyhez — semmi közünk. Eszünk ágában sem volt s nem is lesz soha önnel személyes polémiába bocsátkozni. A mit arra az interpellációra elmondottunk, azt az ügy érdekében szükségesnek tartottuk. Ha azonban ön polemizálni, vagy plane személyeskedni akar, folytassa kérem ott, a hol megkezdte. Nekünk ilyen dolgok számára nincs terünk. A „kölcönösség“ erre nem vonatkozatható. Nálunk támadás nem jelent meg, nincs tehát miért védeni.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. augusztus hó 7-én.

Római papírpénz à 20 frankos	8.71 vétel	8.73 eladás
ezüstpénz à 20	8.66	8.70
Napoleon d'or (aranypéz)	9.98	9.95
Török lira	11.28	11.29
Arany	5.85	5.85
Orosz papírrubel	121.—	121.50

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Sztéryni József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 5111. — 1886.

Hirdetmény.

Egy július hó 30-án itten elpusztult ebnél — mely más ebeket is megharapott — a bonczolás alkalmával az ebdűh orvosilag megállapítván, az orvosi bizottsági vélemény alapján ezen város területén az összes kutyákra nézve a zár 40 napi tartamra ezennel elrendeltetik, azon rendelettel, hogy minden, szájkosár nélkül szabadon járó kutya a gyepmester által lefogattassék és azonnal elpusztíttassék.

Továbbá az 1879. évi XL. törv. czikk 102. §-ára utalva, mindenki egyúttal felhivatik, olyan ebek vagy más háziállatokat illetőleg, melyeken a dűh jelei vagyis csak olyan jelek észrevehetők, melyek a dűh-betegségre következtetnek, ezen hivatalnál haladéktalanul, különbeni büntetés mellett jelentést tenni.

Brassó, 1886. július hó 31-én.
(342) 3 3

A városkapitányság

Szám 981./1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szt.-ágothai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy berethalmi Pissel Eduard végrehajtónak sz.-zalathnai Borza Tódor végrehajtást szenvedő ellen 31 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a szt.-ágothai kir. járásbíróság területén és a sz.-zalathnai határon fekvő a sz.-zalathnai 100. számú tizkönyvben A + 1—15. 17—30. rendszám alatt felvett ingatlanokra az árverést 1041 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 2-ik napján délelőtt 10 órakor Szász-Zalathna község házában megtartandó nyilvános árverésen

a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartózkodni az az egyes ingatlan becsárának 10% -át vagyis összesen 104 frt 10 kr o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szent-Ágotha, 1886. május 14. én.
A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.
Pildner,
kir. járásbíró.
(348) 1—1

Szám 982./1886. tlkvi.

Póthirdetmény.

A szt.-ágothai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Pissel Ede berethalmi lakos végrehajtónak Borza Tódor sz.-zalathai lakos végrehajtást szenvedő ellen 31 frt s járulékal iránti végrehajtási ügyében 991/1886. tlkvi szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben a sz.-zalathnai 100. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—15., 17—30. rendszám alatt előforduló ingatlanokra 1041 frt kikiáltási árban elrendelt és 1886. évi szeptember hó 2-ik napjának délelőtti 10 órájára kitűzött árverés az 1881. évi LX. törv. czikk 167. §-a alapján sz.-zalathnai Schuller Mihály végrehajtató érdekében is 25 frt 64 kr. tőkekövetelése s járulékal kielégítése végett megtartatni fog.

Szt.-Ágotha, 1886. május hó 14.
A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.
Pildner,
kir. járásbíró.
(349) 1—1

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztessy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonan ellátott raktárakat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bارسون yok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirek minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny-kelmék (posztók), mosó creton satin és toillek a legszebb mintákban. Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, irha, selyem, czérnakésztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és juttefüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillók készítésére pontos kiszolgálást és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Oltalmat vesz ellen

nyújtanak nyílt árnyékszék az egészségnak ártalmas kigőzölgés és léghezam megátlása által a legújabb

szabadalmazott árnyékszékülők

öntött vasu, belül zománczott edényekkel, melyek légmentesen elzárhatók és mindenhová igen könnyen különös előkészületek nélkül alkalmazhatók.

Árak: 1 drb festett 9 frt; 1 drb fényezett 10 frt. Szétküldés utánvétellel. — Számos budapesti házban, valamint vidéken berendeztetett

FEIWEL LIPÓT első magy. vasbutor- és iskolapad-gyára által Budapest, Aradi uteza 60. sz; raktár: Gizella-tér 5. szám alatt, a hol olcsó budapesti háztelkek megvétele felől felvilágosítások is adatnak.

(341) 2—3